

Exodus

39

terentur egyptum: sed circumdixit per
viam deserti: que est iuxta mare rubrū.
Et armati ascenderunt filij israel de ter
ra egypti. Tulit quoque moyses ossa io
seph secum: eo quod adiurasset filios israel
dicens: Visitabit vos deus: efferte ossa
mea hic vobiscū. Profecti quoque de sochor
castrametati sunt in ethā: in extremis fi
nibus solitudinis. Dominus autem precede
bat eos: ad ostendendam viam: per dies in
columna nubis: et per noctem in columna ignis
ut dux esset in itinere vtroque tempore. Nunquam
desinit columna nubis per diem: nec colu
na ignis per noctem coram populo.

XIII.

Uditur autem dominus ad moy
sen dicens: Loquere filiis isra
el. Reverti castrametentē ere
gione phiairoth: que est inter magda
lum et mare contra beelsephon. In con
spectu eius castra ponent super mare.
Diciturus quoque est pharao super filios isra
el Coartati sunt in terra: conclusit eos
desertum. Et indurabo cor eius: ac perse
quetur vos et glorificabor in pharao
ne: et in omni exercitū eius: scientes egypti
perit: quia ego sum dominus. Feceruntque ita. Et
nunciatus est regi egyptiorum: quod fugisset
populus. Immutatus quoque est cor pharao
nis et servorum eius super populum: et dixe
runt: Quid volumus facere ut dimitte
remus israel ne seruiet nobis? Junxit
ergo currus et omnem populum suum assum
psit secum. Tulitque sexcentos currus
electos et quicquid in egypto currum fuit: et duces
totius exercitus. Induravit quoque dominus cor
pharaonis regis egypti: et persecutus est fi
lios israel. At illi egressi erant in manu
excelsa. Cumque persequerentur egypti vesti
gia procedentium: reppererunt eos in castris
super mare. Discesserunt quoque equitatus
et currus pharaonis et universus exercitus
erat in phiairoth contra beelsephon. Cumque appropin
quasset pharao: levantes filij israel oculos
viderunt egyptios post se: et timuerunt

valde. Clamaveruntque ad dominum: et dixe
runt ad moysen: Forsitan non erant se
pulchra in egypto: ideo tulisti nos ut
moreremur in solitudine. Quid hoc fa
cere voluisti: ut reduceres nos ex egypto
Nonne iste est sermo quem loquebamur
ad te in egypto: dicentes: recede a nobis
ut seruiamus egyptiis? Multo enim me
lius erat seruire eis: quam mori in solitudi
ne. Et ait moyses ad populum: Nolite ti
mere. Stare et videte magnalia domi
ni que factururus est hodie. Egyptios enim
quos nunc videtis: nequaquam ultra vide
bitis usque in sempiternum. Dominus pu
gnabit pro vobis: et vos tacebitis. Di
xit quoque dominus ad moysen: Quid cla
mas ad me? Loquere filiis israel ut pro
fiscantur. Tu autem eleva virgam tuam
et extende manum tuam super mare et di
vide illud: ut gradientur filij israel in me
dio mari per siccum. Ego autem indu
rabo cor egyptiorum ut persequantur
vos: et glorificabor in pharaone et in om
ni exercitū eius et in curribus et in equini
bus illius. Et sciens egypti quia ego sum
dominus: cum glorificatus fuero in pha
raone et in curribus atque in equibus
eius Tollens quoque se angelus domini qui
precedebat castra israel: abiit post eos: et cum
eo pariter columna nubis priora dimitte
rens: post tergum stetit inter castra egypti
riorum et castra israel. Et erat nubes tene
brosa et illuminans noctem: ita ut ad se in
vicem toto noctis tempore accedere non vale
rent. Cumque extendisset moyses manum super
mare: abstulit illud dominus stante velle
to vehementer et veniente tertia nocte et ver
tit in siccum. Divisus quoque est aqua: et ingres
si sunt filij israel per medium sicci maris.
Erant enim aqua quasi murus a dextra eo
rum et lena. Persequentes quoque egypti ingres
si sunt post eos: et omnis equitatus pharaonis
et currus eius et equites per medium
maris. Itaque advenerat vigilia matutina
na: et ecce respiciens dominus super castra egypti

E. v.